

Председник Црне Горе Мило Ђукановић противи се корекцији границе између централне Србије и Косова.

Како каже, противи се, не зато што сумња у способност "два лидера, Београда и Приштине" да се о томе договоре и договор имплементирају, већ због тога што се пита шта су гаранције да се са таквим идејама неће наставити на Балкану, али и у Европи.

У интервјуу за ББЦ Ђукановић пита да ли то значи да се тиме одлази од модела мултиетничког друштва на Балкану, да ли се враћамо у 90-те и једноли заборавили на рат инспирисани тим идејама - да се направе етнички и верски хомогеније и увећане "велика Србија, Хрватска и Албанија".

"Ко може да нас разумно и убедљиво увери да и данас свака корекција граница мотивисана етничком или верском хомогенизацијом није само први корак у том правцу? Морамо о томе целовито и дугорочно промишљати,..., да не направимо корак у погрешном смеру и изазовемо домино ефекат ретроградних идеја", навео је Ђукановић.

На питање зашто су поново захладнели односи са Београдом и констатацију да су се Подгорица и Београд политицики, у последње време, значајно удаљили с обзиром на то да је последњи сусрет два председника био онај Филипа Вујановица и Томислава Николица 2015. године у Подгорици, а премијерски Александра Вучића и Душка Марковића у Београду у фебруару 2017. године, Ђукановић каже да је "приметио да изостају званични" сусрети, што је, сматра, необично.

Тврди да је званична Подгорица у свакој прилици показивала спремност да буде актер билатералног сусрета на највишем нивоу, али да истовремено уважава околности да је Србија, како каже, целином пажње државне политике заокупљена решавањем питања са Косовом и да се зато на тим сусретиам није инсистирало.

"Ништа у нашим односима не гори", каже Ђукановић и подсећа да се са српским колегом Александром Вучићем састао на Безбедносном форуму у Минхену у фебруару ове године, а да су се телефоном цули половином априла, два дана пре овог интервјуа.

На опаску да је дипломатска хладноћа између двеју држава праћена "врелом офанзивом провладине таблоидне штампе и телевизија у Србији према црногорском државном врху који је оптуживан за подривање српске политике, понајвише на питању Косова, Ђукановић потврђује да је то регистровао и да то код њега, како каже, буди сумње и упућује на одређене претпоставке.

"Ништа у нашим односима не гори", каже Ђукановић и подсећа да се са српским колегом Александром Вучићем састао на Безбедносном форуму у Минхену у фебруару ове године, а да су се телефоном цули половином априла, два дана пре овог интервјуа

"Ваљда знате да нисам наиван човек. Али нисам ни плашљив, нити томе дајем превелики значај. Знам да је за успех политике најважније добро урадити посао код куце. Нагледао сам се тих промена расположења из одређених делова београдске политице и медијске сцене и могу да претпоставим да ће доћи фаза у којој ће писати потпуно пријатељски и о Црној Гори, и о мени", каже Ђукановић.

Тврди да и из личног искуства зна понешто о томе да те медије и државни врх у Београду сврстава у себи наклоњене, те да му је зато, како каже, тешко да претпостави да је реч о уређивачкој политици независних медија, аутономних у односу на неке политице центре у Београду.

Са Вучићем, каже, о томе није разговарао.

А на питање зашто није, Ђукановић каже да је то зато јер су сви њихови разговори тематски, усредсређени на најактуелнија регионална питања и питања односа са ЕУ.

Не мисли, додаје, да је нужно да он то питање потенцира, јер не жели да ико од његових саговорника претпостави да му је потребна помоћ и заштита од медијске кампање.

"Од тога сам се увек бранио и одбранио сам. Али, очекивао бих, рецимо, да цујем неку рец објашњења са друге стране - зашто се то догада и колико има везе са неким важним политичким процесима који су у току, попут преговора са Косовом. Или са питањем наводне угрожености српске заједнице у Црној Гори, коју потенцирају неки од њених политичких лидера који су од Милошевицевог времена цешце били противници свих нових власти у Србији него њихови савезници"

На опаску да овакво загревање односа на релацији Београд - Подгорица може заправо одговара и једном и другом режиму да консолидују своје национално опредељено бирачко тело, Ђукановић каже да у томе не тражи шансу, нити би манипулисао тим питањима.

„Прошло је време, како је неко рекао, да се овде отвара кишобран ако у Београду поцне да пада киша. О обостраним односима морамо заједно водити рачуна, са додатном пажњом оног државног руководства са чијег се терена та атмосфера доминантно

квари."

Ђукановић предпоставља да би деловање просрпске опозиције у Црној Гори могло изгледати као допринос тој атмосфери.

„Бежећи од одговорности за то што су увек били против свих одлука које је савремена Црна Гора доносила током више од последње две деценије, они себе представљају жртвом у Црној Гори. У прилог оцени да није реч о националном, него о политичком питању, приметио бих да су они најцешће били и против свих позитивних промена у Србији. Ја не видим да је овде ико дискриминисан”.

Идеје о "уставним преформулацијама" Црне Горе у државу српског и црногорског народа или отпор црногорском језику, Ђукановић оцењује као „ретроградне идеје које покушавају да угрозе темељно опредељење да градимо грађанску државу, мултиетничко друштво.”

„Зато се у нашем Уставу Црна Гора не дефинише као држава Црногораца, логицно ни било које друге националне групације, него као држава свих њених грађана - и то сматрам нашем највреднијом тековином”, закључио је председник Црне Горе.

(Танјуг)